Bildiri No: **SB-002** **Doi:** 10.5606/phhb.dergisi.suppl2026.002

İdiopatik Parkinson Hastalarında Denge ve Yürüme Fonksiyonlarının Manyetik Rezonans Bulguları ile İlişkisi

Tuğçe Alagöz, Banu Özen Barut

Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, İstanbul

Amaç: Parkinson hastalığı (PH), yürüme ve denge bozukluklarının sık görüldüğü ilerleyici nörodejeneratif hastalıktır. İleri yaşta manyetik rezonans görüntülemede (MRG) ventriküler genişleme ve Evans indeksi (Eİ) yüksekliği sık izlenmekte ve idiopatik normal basınçlı hidrosefali (iNBH) ile ayırıcı tanıda güçlük yaratabilmektedir. Çalışmanın amacı, idiopatik Parkinson hastalarında denge ve yürüme fonksiyonlarını objektif yöntemlerle değerlendirmek, bu parametrelerin MRG bulguları (Eİ, kallozal açı ve Fazekas iskemi skoru) ile ilişkilerini incelemek ve Eİ yüksek hastalardaki fonksiyonel etkilenmeyi karakterize etmektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 50 idiopatik Parkinson hastası ve yaş-cinsiyet uyumlu 25 sağlıklı kontrol dahil edildi. Parkinson hastaları Eİ'ye göre ≥ 0,30 ve < 0,30 olarak iki alt gruba ayrıldı. Tüm katılımcılara Berg Denge Ölçeği, Düşme Etkinlik Skalası, 5 kez Otur Kalk Testi ve 10 Metre Yürüme Testi uygulandı. Yürüme hızı, adım sayısı ve frekansı hesaplandı. Klinik değerlendirme MDS- UPDRS ile yapıldı. Manyetik rezonans görüntülemede Eİ, kallozal açı ve Fazekas skoru ölçüldü ve veriler uygun istatistiksel yöntemlerle analiz edildi.

Bulgular: Parkinson hastalarında denge performansı ve rahat yürüme parametreleri (süre, hız, adım frekansı) kontrollerden anlamlı olarak daha kötü bulundu ($p < 0,05$). Hızlı yürüyüşte (süre, hız) Eİ yüksek hastalar kontrollerden anlamlı olarak farklıydı ($p < 0,05$). Eİ yüksek ve düşük Parkinson grupları arasında hızlı yürüme parametrelerinde fark olsa da anlamlı değildi ($p > 0,05$). Denge performansı Eİ yüksek grupta daha kötüydü. Eİ denge ile ilişkili bulunurken, yürüme parametreleri ile güçlü ilişki saptanmadı.

Sonuç: Evans indeksi yüksekliği Parkinson hastalarında yürümeden çok denge bozukluğu ile ilişkilidir. Bu hastalarda klinik değerlendirmede iNBH ayırıcı tanısından ziyade denge bozukluğu ve düşme riski dikkate alınmalıdır. Eİ, denge ve yürüme testleri ile birlikte fonksiyonel değerlendirmede yararlı bir klinik araçtır.